

Georg Gerson

(1790–1825)

Skilsmissen af Baggesen

G.101

Score

Edited by
Christian Mondrup

Skilsmissen af Baggesen

Georg Gerson (1790-1825)

Hun

Han

Fpiano

p *sempre legato* *cresc.*

Adagio, quasi Andante

Hun

Snart hæ - ves jeg til Ly - sets Sæ - de; mig
Bald schlumm'r ich hin in stil - len Frie - den, des

mf *p*

Hun

Gra - vens Mør - ke skræk - ker ei; O! dop - pelt dø - de
Gra - bes Nacht um - hül - let mich; O! ger - ne stürb' ich,

rf *p* *mf*

Hun

jeg med Glæ - de, hvis no - gen elsk - te dig som — jeg. O!
wenn hie - nie - den dich ei - ne lie - ben würd' wie — ich. O!

p

13
Hun

dop - pelt dø - de — jeg — med — Glæ - de, hvis no - gen elsk - te —
ger - ne stürb' ich — wenn hie - nie - den dich ei - ne lie - ben —

f *dimin.* *p* *rf*

16
Hun

dig som jeg.
würd' wie ich.

p

20
Han

Ved dig kun det - te Hjer - te hæn - ger; dit Bil - led
Nur dir konnt' ich das Le - ben wei - hen, mein Da - seyn

mf

23
Han

kun mit Ø - je seer; Hvis du — mig — ei — kan el - ske —
oh - ne dich ist leer; Soll dei - ne — Lie - be mich — nicht —

26
Han

læn - ger, jeg El - skov ei be - hø - ver meer. Hvis du mig ei kan el - ske
freu - en, be - darf ich kei - ne Lie - be mehr. Soll dei - ne Lie - be mich nicht

p *mf*

30

Hun

O! meer og
O, mehr und

Han

læn - ger, jeg El - skov ei be - hø - ver meer.
freu - en, be - darf ich kei - ne Lie - be mehr.

rf *p* *cresc:*

33

Hun

meer, og u - den En - de jeg hist vil el - ske dig, min
mehr wird jen - seits blü - hen die Lie - be die mir Gott er -

mf *p*

36

Hun

Ven! Ja, meer og meer, og u - den En - de jeg hist vil
laubt; ja, mehr und mehr wird jen - seits blü - hen die Lie - be

cresc *mf*

39

Hun

el - ske dig, min Ven! Mit Hjer - tes Ild skal dop - pelt
die mir Gott er - laubt; Und dop - pelt wird mein Herz dir

p

42

Hun

bræn - de, hvor in - gen Smer - te dæm - per den, hvor in - gen
glü - hen, wo Schmerz ihm nicht die Stär - ke raubt, wo Schmerz ihm

mf

45

Hun *Smer - te dæm - per den.*
nicht die Stär - ke raubt.

Han *Din Stem - me dæm - pes; men dit*
Nur Flü - stern hör' ich; doch im

49

Han *Ø - je, dit Ø - je mig smi - ler dop - pelt, dop - pelt hvert et*
To - ne, im To - ne durch - dringt mein Herz, mein Herz der See - le

52

Hun *Jeg nær - mer mig den E - vig - hø - ie; den syn - ker*
Schon he - ben En - gel mich zum Thro - ne, die Er - de

Han *Ord;*
Wort.

55

Hun *alt, den mør - ke Jord. Jeg*
schwin - det, ich muß fort. Schon

Han *Din Stem - me dæm - pes;*
Nur Flü - stern hör' ich;

Hun
 nær - mer mig den E - vig - hø - ie; den syn - ker alt, den
 he - ben En - gel mich zum Thro - ne, die Er - de schwin - det,

Han
 men dit Ø - je mig smi - ler dop - pelt hvert et Ord;
 doch im To - ne durch - dringt mein Herz der See - le Wort

mf *dimin:* *p*

Hun
 mør - ke Jord; den syn - ker alt, den mør - ke Jord.
 ich muß fort, die Er - de schwin - det ich muß fort.

Han
 dit Ø - je mig smi - ler dop - pelt hvert et Ord. O
 im To - ne durch - dringt mein Herz der See - le Wort. O.

Han
 Gud! o Smiil! o kom til - ba - ge! o
 Him - mel, ach! zu früh ent-schwun - den zu

p *mf*

Hun
 Jeg el - sker dig i Him - lens
 O! jen - seits lieb' ich e - wig

Han
 kom til - ba - ge!
 früh ent-schwun - den

p *un poco piu lento*

70

Hun

Skiød... jeg el - sker dig i Him - lens Skiød!!
 dich O! jen - seits lieb' ich e - wig dich!!

73

Han

O! rin - - - der, Taa - - - rer! rin - - - der
 O flie - - - ßet Thrä - - - nen! flie - - - ßet

Allegro

p

77

Han

Da - ge! o rin - - - der
 Stun - den! o! flie - - - ßet,

mf

81

Han

Da - ge! o! rind mit Liv! o favn mig,
 Stun - den, mein Le - - - ben, flieh! Tod fas - - - se

f

85

Han

Død! O! rind mit Liv! o favn mig
 mich! Mein Le - - - ben, flieh! Tod! fa - ße

p

89

Han

favn mig rin - - der Taa - rer, rin - der
 mich - o flie - - ßet Thrä - nen, flie - ßet

93

Han

Da - ge! o rind mit Liv, o favn mig,
 Stun - den, mein Le - - ben flieh, o faß' mich

97

Han

Død! o favn Død, mig, o
 Tod! o faß' mich Tod - o

100

Han

favn mig, Død! o rind mit Liv! o
 fas - - se, mich mein Le - - ben, flieh! Tod,

104

Han

favn mig, Død, o favn mig, Død!
 fas - - se, mich, Tod fas - se mich!

Critical notes

This score is the first modern edition of the song “Skilsmissen af Baggesen” (G.101) by the Danish composer “Georg Gerson” (1790–1825).

The sources are

- MS* “Partiturer No. 4”, “George Gersons samling: mu 7105.0963 C II, 6b”, a collection of manuscript scores by Gerson preserved at the Royal Library of Copenhagen, Denmark. The song is found on pp. 86–88.
- OP* “Olla Potrida eller Ruskumsnusk af Vocal Duetter med Claveer Accompagnement af George Gerson Helliget sin Søster Rose’s Fødselsdag, den 24de Januar 1820”, a collection of duettos written as a 20 years birthday present to Gerson’s sister.¹ The collection is preserved at the Royal Library of Copenhagen, Denmark. The song is found on pp. 52–58.
- COPA* “Romancer af G. Gerson”, “MA ms 0329. mu 7011.2506”, a collection of manuscript copies written around 1825 preserved at the Royal Library of Copenhagen, Denmark. The song is found on pp. 36–44.
- COPB* “Duetten und Romanzen”, “C II, 140 tv. Fol. 1910-11.172”, a collection of manuscript copies written around 1825 preserved at the Royal Library of Copenhagen, Denmark. The song is found on pp. 115–121.

The poem “Skilsmissen” by the Danish poet, Jens Baggesen (1764–1826) was first published in Hans Wilhelm Riber’s (1760–1796) collection “Samling af Poesier” (1788). In *MS* the composer underlaid his music a German translation in addition to the original Danish text. Gerson is most likely the author of the anonymous German translation which is completely different from Baggesen’s own German language version, “Die Trennung” in “Gedichte von Jens Baggesen”, Hamburg 1803.

In his manuscripts Gerson made use of various shorthand notations like slashed notes representing repeated notes. Such notation types are also found in music prints from that period like Gerson’s string quartet no. 5 (G.63) published as part books 1826. The full score of this modern edition comes in two versions: a score keeping as close as possible to the original notation and an alternative, ‘contemporized’ score expanding the shorthand notations. In the contemporized scores the beaming of vocal staves has been adapted to modern practices. Separate parts are contemporized as well.

Performance indications within brackets and dashed ties and slurs have been added by the editor.

Bar No.	Part	Note No.	Comment
10	Han		 in <i>COPA</i> .
12,16	Han		German text “würd’ als ich.” in <i>MS</i> .
27	Pno		No 7 rest after note 3 in <i>MS</i> .
51	Han		 in <i>OP</i> .
62	Pno rh	3	No roll in <i>COPB</i> .
72	Pno rh	1	No roll in <i>MS</i> .
73	Han	1	A _{b3} in <i>COPA</i> .
77–78	Pno rh		Notes taken from <i>OP</i> .
83	Han		No alternate notes for the German text in <i>COPB</i> .
84	Pno rh		 in <i>OP</i> .
106	Pno lh		Notes taken from <i>OP</i> .
107	Han		German lyrics missing in <i>MS</i> .

¹ Gerson’s sister Rose Goldschmidt né Gerson was born 1795 and died 1869.

Literary text

HUN

Snart hæves jeg til Lysets Sæde;
Mig Gravens Mørke skrækker ei;
O! dobbelt døde jeg med Glæde,
Hvis nogen elskte dig, som jeg.

HAN

Ved dig kun dette Hierte hænger;
Dit Billed kun mit Øie seer;
Hvis du mig ei kan elske længer,
Jeg Elskov ei behøver meer.

HUN

O! meer og meer, og uden Ende
Jeg hist vil elske dig, min Ven!
Mit Hiertes Ild skal dobbelt brænde,
Hvor ingen Smerte dæmper den.

HAN

Din Stemme dæmpes; men dit Øie
Mig smiler dobbelt hvert et Ord.

HUN

Jeg nærmer mig den Evighøie;
Den synker alt, den mørke Jord.

HAN

O Gud! O Smil! o kom tilbage!

HUN

Jeg elsker dig i Himlens Skiød . . . .

HAN

O! rinder, Taarer! rinder Dage!
O! rind mit Liv!, o favn mig, Død!

[SIE]

Bald schlumm'r ich hier in stillem Frieden,
Des Grabes Macht umhüllet mich;
O! gerne stürb' ich, wenn hienieden
dich eine lieben würd' wie ich.

[ER]

Nur dir konnt' ich das Leben weihen,
Mein Daseyn ohne dich ist leer;
Soll deine Liebe mich nicht freuen,
Bedarf ich keine Liebe mehr.

[SIE]

O, mehr und mehr wird jenseits blühen
Die Liebe die mir Gott erlaubt;
Und doppelt wird mein Herz dir glühen,
Wo Schmerz ihm nicht die Stärke raubt.

[ER]

Nur Flüstern hör' ich; doch im Tone
Durchdringt mein Herz ihr Seele Wort.

[SIE]

Schon heben Engel mich zum Trone,
Die Erde schwindet, ich muß fort.

[ER]

O. Himmel, ach! zu früh entschwunden

[SIE]

O! jenseits lieb' ich ewig dich!!

[ER]

O fließet Thränen! fließet Stunden!
Mein Leben fließ, Tod fasse mich.